

РЕШЕНИЕ

№ 3370

гр. София, 29.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов

Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **520** по описа за **2020** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] чрез пълномощник, срещу Решение № / без номер/ от 22.11.2019г. постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 122 състав по НАХД № 4359/2016г., с което е потвърждено НП № 12 от 14.01.2016г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева, на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл.83, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.324, ал.1, пр.1, във вр. с чл.336, във вр. с чл.79 от ЗЕС.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на така поставеното решение. Сочи се, че решението е постановено при условията на недопустимост – от местно некомпетентен съд – Софийски Районен съд вместо Районен съд – [населено място]. Излагат се съображения, че НП не съдържа данни за място на извършване на твърдяното нарушение, не съдържа детайлно описание на твърдяното нарушение, съгласно изискванията на чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Касаторът твърди, че съдът не е приложил правилно материалния закон, като в нарушение на чл.348, ал.1, т.1 от НПК не е отчел, че посоченото в НП деяние не е съставомерно, следователно и не е наказуемо поради наличието на изрично изключение за услугите на информационното общество от обхвата на обществените електронни съобщителни

услуги. В съдебно заседание касаторът прави възражения за изтичане на абсолютна давност за административнонаказателно преследване съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН или за изтекли повече от 4 и половина години от датата на твърдяното административно нарушение, като за дата на същото в АУАН се посочва 03.09.2015г.Иска се отмяна на процесното решение и съответно отмяна на НП.

Ответникът по касация – Комисията за регулиране на съобщенията заявява в писмен отговор становище за неоснователност на жалбата. Развиват се подробни съображения в тази насока. Иска се от съда да остави в сила решението на районния съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София - град, XVI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 03.09.2015г. [фирма], е предоставила на [фирма], обществена електронна съобщителна услуга, включваща ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера от номерационния план на Република България, а именно – телефонен номер 0875/305 656, като [фирма] ползвала електронната съобщителна услуга по силата на договор от 06.01.2015г.

Съгласно разпоредбата на чл.79 от ЗЕС се изисква наличието на разрешение от КРС за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс за осъществяване на електронни съобщения.

Разпоредбата на чл.43г от Наредба № 1 от 22.07.2010г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена забранява вторичното предоставяне на номера, извън случаите на чл.43б, ал.1 от Наредбата. При хипотезата на чл.43б, ал.1, вторичното предоставяне на номера е възможно, когато се извършва от лице по чл.43а, ал.1 от Наредбата – предприятие, получило разрешение да ползва първично предоставени номера. От това СРС е направил извода, че предприятие, което не е получило разрешение да ползва първично предоставени номера, няма право да предоставя такива номера за вторично ползване. При така приетото за установено от фактическа страна Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на процесуалните правила и на законовите изисквания за форма и съдържание. Прието е, че безспорно по делото се установява, че [фирма] е осъществил от обективна страна описаното в НП административно нарушение. На основание така направените фактически констатации и правни изводи Районният съд е потвърдил обжалваното НП.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Съгласно Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 година- ООС на НК на ВКС и ОСС II колегия на ВАС, с т.2 от него се приема, че разпоредбата на чл.11 от ЗАНН препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс.

Съобразно чл.81, ал.3, във вр. с чл.80, ал.3 от НК, независимо от спирането или

прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по чл.80, ал.1, т.5 от НК, като този срок започва да тече съобразно чл.80, ал.3 от НК, от довършване на деянието. В конкретния случай деянието е извършено на 03.09.2015 година. След 03.03.2020 г. срокът по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК от четири години и шест месеца за това деяние се явява изтекъл. Предвид това касационният съд намира, че са налице основания за прилагане на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК, във връзка с чл.11 от ЗАНН. Последното е основание за отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него НП.

Въз основа на гореизложеното касационният съд намира, че следва оспореното Решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени като незаконосъобразно НП № 12 от 14.01.2016г. на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията

По изложените съображения и на основание чл.222, ал.1, пр.2 от АПК, вр. с чл.227 от АПК, Административен съд – София-град, XVI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № / без номер/ от 22.11.2019г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 122 състав по НАХД № 4359/2016г., с което е потвърждава НП № 12 от 14.01.2016г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева, на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл.83, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.324, ал.1, пр.1, във вр. с чл.336, във вр. с чл.79 от ЗЕС. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 12 от 14.01.2016г. на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева, на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл.83, ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.324, ал.1, пр.1, във вр. с чл.336, във вр. с чл.79 от ЗЕС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.